

Μέση Ανατολή και Ελλάς

του Νικ. Α.Γ. Λιναρδάτου

«**Ν**έα αεροπορική επίδρομή του Ισραήλ μετά τη ρίψη παλαιστινιακών ρουκετών». Είναι ο τίτλος της κύριας διεθνούς ειδήσεως της «Εστίας» της περασμένης Τρίτης. Αμετανόητοι; Σχεδόν καθημερινώς τόν τρέχοντα μήνα έκτοξεύονται από τη Λωρίδα της Γάζας ρουκέττες και δόλμοι έναντιον κατοικημένων περιοχών στο νότιο Ισραήλ.

Σκέφτομαι: Αυτούς που υποκινούν τούς Παλαιστίνιους δέν τούς φτάνουν οι 1.314, όπως λένε οι ίδιοι, νεκροί; Μέ την πρόκληση της πρόσφατης συγκρούσεως επέτυχαν ώστε «σε κάθε μαχητή που σκοτώθηκε αντιστοιχούν εκατό νέοι, που στρατολογήθηκαν, μέσα σ' έναν ώκεανό μίσους». Έκτίμηση στην «Καθημερινή» (25 Ιανουαρίου) του άπεσταλμένου της Πέτρου Παπακωνσταντίνου που φαίνεται να επιδοκιμάζει την ύποκατάσταση! «Επιδιώκουν τώρα τούς εκατό νά τούς κάμουνε χίλιους; Έτοιμα θύματα για όταν αποφασίσουν νέο γύρο. Βοηθούμενοι από την παγκόσμια άριστεροφροσύνη τούς προοδευτικούς. Οι όποιοι σκίζονται υπέρ των πιά άναχρονιστικών, άπάνθρωπων καθεστώτων του κόσμου. Τώρα, μέ τίς νέες προκλήσεις τί επιδιώκουν; Η μόνη λογική άπάντηση νέα αντίποινα. Ποιανού ή ευθύνης;

Άπό τά ειδησεογραφικά δελτία του BBC των τελευταίων εβδομάδων. Προειδοποίηση του Ισραηλινού πρωθυπουργού: «Είπαμε πώς αν υπάρξει ρίψη ρουκετών... θά υπάρξει δυσανάλογη Ισραηλινή άπάντηση...». Μή μου πείτε πώς δέν πάνε γυρεύοντας επιδιώκοντας νέα θύματα περισσότερο αίμα. Είπε ό παλαιστίνιος ήγέτης Μαχμούτ Άμπάς: «Έθεσαν [ή Χαμάς] σέ κίνδυνο τό αίμα των Παλαιστίνιων, τή μοίρα τους, τά όνειρα καί τίς επιδιώξεις τους».

Άλλες ενδιαφέρουσες πληροφορίες. Μεταφράζω άποσπάσματα άναταποκρίσεως της Bethany Bell άπό τήν Ίερουσαλήμ στό BBC: «...Οι άκριβείς άριθμοί άμφισβητούνται... Η κύρια πηγή για τόν άριθμό των παλαιστινιακών άπωλειών ήταν τό Ύπουργείο Ύγείας στή Γάζα. Άνακοίνωσε ότι 1.314 Παλαιστίνιοι έφονεύθηκαν, 412 άπό αυτούς παιδιά. Αυτούς τούς άριθμούς χρησιμοποιούν οι διεθνείς όργανισμοί... Τήν τελευταία εβδομάδα ένας δημοσιογράφος της Ιταλικής Corriera della Sera, ό Lorenzo Cremonesi, άνέφερε ότι γιατρός του νοσοκομείου Shifa στή Γάζα του είπε πώς ό άριθμός των νεκρών Παλαιστίνιων «δέν ξεπερνάει τούς 500 ή 600». Δέν άναφέρεται τό όνομα του γιατρού για νά μήν τεθεί σέ κίνδυνο ή ζωή του. Ο κ. Cremonesi είπε ότι του έδημιουργήθηκαν ύπόνοιες, όταν επισκέφθηκε νοσοκομεία, τά όποια δέν ήταν τόσο γεμάτα, όσο έπερίμενε...».

Τι άραγε κινεί όλα αυτά που συμβαίνουν αυτόν τόν καιρό, όλον τόν καιρό, στή Μέση Ανατολή. Έκει βρίσκεται ό Jeremy Bowen, έκδότης (editor) για τή Μέση Ανατολή του BBC. Άπό άναταπόκρησή του (10 Ιανουαρίου): «Ο Mahmoud Zahar θεωρείται ως ό άσκών τή μεγαλύτερη έπιρροή πολιτικός ήγέτης στή Γάζα... Ο δρ Zahar δέν ήθελε νά μιλήσει πολύ για τά συμβαίνοντα... Προχώρησε προς μία ύδρόγεια σφαίρα καί μου έδειξε ότι μία μέρα μία Ισλαμική άυτοκρατορία θά έκτείνεται άπό τή Νιγηρία ως τήν Ινδονησία. Ταυτότητα, είπε, είναι ή μαγική λέξη... Η θρησκεία σου δίνει ταυτότητα... Η άξιοπρέπεία μας έθιγη άπό τήν ίδρυση του κράτους του Ισραήλ...».

Αυτά συμβαίνουν στή γειτονία μας. Έμεις τί κάνουμε; Ποιό ρόλο θέλουμε νά παίξουμε; Έρχεται στον νού μου παραλληλισμός άπό παλιά διαβάσματα. Ο Salavin είναι πειθήνιος υπάλληλος έταιρείας. Τόν φωνάζει ό διευθυντής για κάποια παρατήρηση. Έκείνος καθισμένος, αυτός δίπλα του όλόρθος. Τόν κυριεύει άκαταμάχητη έπιθυμία νά άγγίξει τό παχουλό αυτί του διευθυντή στήν όποία τελικά ένδίδει έτσι, χωρίς νόημα. Φυσικά άπολύεται. Περνάει τή ζωή του περιφερόμενος άσκοπα στό Παρίσι (Georges Duhamel: Confession de Mipuit). Έτσι τό περίγραμμα της Ιστορίας του Salavin, όπως γυρίζει στή μνήμη μου ύστερα άπό πολλά χρόνια. Έστω, γελοία ή ιστορία του Salavin. Ο παραλληλισμός όμως χαρακτηριστικός. Έτσι κι έμεις περιπλανιόμαστε στον διεθνή χώρο, χωρίς νά ξερούμε τό γιατί. Έως έχουμε άγγίξει κάποιο παχουλό αυτί άσκοπα. Λές νά έκλαμβάνεται έτσι, συμβολικά, ή έπίσημη τελετουργική πορεία της 17ης Νοεμβρίου προς τήν πρεσβεία των Ήνωμένων Πολιτειών;

Έως σήμερα παρέχεται εύκαιρία άνατροπής. Λογικό θά ήταν νά προσπαθήσουμε νά έπωφεληθούμε άπό τή διαγραφόμενη ψύχραση των σχέσεων Ισραήλ - Τουρκίας. «Η ειδική σχέση μεταξύ Τουρκικού καί Ισραηλινού κράτους βρίσκεται σέ κίνδυνο» διαπιστώνει ό έγκυρος Economist (31 Ιανουαρίου). Η ύποδοχή ως ήρωα, τήν όποία έπεφύλαξαν οι Τουρκοί στον πρωθυπουργό τους, είναι ένδεικτική έπειδή συγκρούσθηκε βία με τόν Ισραηλινό πρόεδρο στό Νταβός. Τό Ισραήλ, είχε πεί, «διαπράττει έγκλημα κατά της ανθρωπότητας». Άντισραηλιτικές διαδηλώσεις, μέ σκληρούς για τό Ισραήλ χαρακτηρισμούς, έλαβαν χώρα σέ πολλές μεγάλες τουρκικές πόλεις. Ηδη πέρυσι ή Pew Global Attitudes Survey εύρήκε ότι τό άντι-Ισραηλινό άίσθημα στήν Τουρκία είχε άνεβεί στό 76%· μόνο 7% έβλεπαν μέ καλό μάτι τούς Ισραηλίτες.

Τό άντι-Ισραηλινό άίσθημα αυτό πρέπει νά είναι τόσο έντονο πρώτα για λόγους θρησκευτικούς· ύστερα λόγω άντιαμερικανισμού (άνθει καί στήν Τουρκία τό Ισραήλ ταυτίζεται με τήν άμερικανική πολιτική στήν περιοχή). Αυτήν τήν εβδομάδα νέα αίτία άκράιας έντάσεως στις σχέσεις των δύο χωρών. Δήλωση δημοσιευμένη στήν έφημερίδα Haaretz του άρχηγού του Έπιτελείου των χερσαίων δυνάμεων του Ισραήλ ύποστρατήγου Avi Mizrahi: ότι ή Τουρκία δέν μπορεί νά έπικρίνει τήν Ισραηλινή κατοχή παλαιστινιακών έδαφών, όταν στρατεύματά της θρίσκονται στήν κατεχόμενη θόρεια Κύπρο· ότι ό Τουρκός πρωθυπουργός θά έπρεπε πρώτα «νά σκουπίσει μπροστά στήν πόρτα του» (ύπαιτισσόμενος τή γενοκτονία των Άρμενίων).

Δυστυχώς της λογικής υπερισχύουν οι ιδεοληψίες. Σ' έμάς, έννοώ. Καλλιεργούμενες κυρίως άπό τά άκραιοτάτης συμπεριφοράς άκρα μας· τόσο άπό άριστερά, όσο καί άπό δεξιά. Έρώτημα: Μήπως ήρθε επί τέλους ή ώρα νά άποτινάξουμε τόν θλακώδη άντιαμερικανισμό μας; Νά μπούμε ως παίχτες στό διεθνές «παιγνίδι» στήν περιοχή; Νά μπορέσει ή Έλλάς νά άσκήσει έξωτερική πολιτική προς τό συμφέρον των Έλλήνων;